

СТАМБОЛОВО УАЙНЪРИ ЕООД С. СТАМБОЛОВО

БУЛСТАТ 200820534

ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ ГФО ЗА 2013 ГОДИНА,

СЪГЛ. ЧЛ. 26 ОТ ЗАКОНА ЗА СЧЕТОВОДСТВОТО

Настоящият годишен отчет на управлението на **СТАМБОЛОВО УАЙНЪРИ ЕООД** обхващащ периода, приключващ на 31 декември 2014г. е изготвен в съответствие с разпоредбите на чл.26 от Закона за счетоводството. Счетоводната политика на дружеството е разработена, като е съобразена с изискването на Закона за счетоводството за "вярно и честно " представяне на информацията в годишния финансов отчет, спазвайки МСФО.

Счетоводството се осъществява и финансовите отчети се съставят в съответствие с изискванията на ЗС и МСФО при съобразяването със следните основни счетоводни принципи: Счетоводната политика на дружеството е разработена, като е съобразена с изискването на Закона за счетоводството за "вярно и честно " представяне на информацията в годишния финансов отчет.

Счетоводството се осъществява и финансовите отчети се съставят в съответствие с изискванията на ЗС и МСФО при съобразяването със следните основни счетоводни принципи:

1. **текущо начисляване** - приходите и разходите, произтичащи от сделки и събития, се начисляват към момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаването или плащането на паричните средства или техните еквиваленти и се включват във финансовите отчети за периода, за който се отнасят;

2. **действащо предприятие** - приема се, че предприятието е действащо и ще остане такова в предвидимо бъдеще; предприятието няма нито намерение, нито необходимост да ликвидира или значително да намали обема на своята дейност - в противен случай при изготвянето на финансовите отчети следва да се приложи ликвидационна или друга подобна счетоводна база;

3. **предпазливост** - оценяване и отчитане на предполагаемите рискове и очакваните евентуални загуби при счетоводното третиране на стопанските операции с цел получаване на действителен финансов резултат;

4. **съпоставимост между приходите и разходите** - разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност, да се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите да се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване;

5. **предимство на съдържанието пред формата** - сделките и събитията се отразяват счетоводно съобразно тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност, а не формално според правната им форма;

6. **запазване при възможност на счетоводната политика** от предходния отчетен период - постигане съпоставимост на счетоводните данни и показатели през различните отчетни периоди;

7. **независимост на отделните отчетни периоди** и стойностна връзка между начален и краен баланс - всеки отчетен период се третира счетоводно сам за себе си независимо от обективната му връзка с предходния и със следващия отчетен период, като данните на финансовия отчет в началото на текущия отчетен период трябва да съвпадат с данните в края на предходния отчетен период. Дружеството осъществява счетоводството на основата на документалната обосновааност на стопанските операции и факти, като спазва изискванията за съставянето на документите съгласно действащото законодателство.

АКТИВИ

1. Дълготрайни материални и нематериални активи

1. Подход на класифициране на ДМА и стойностен праг на същественост

Като дълготрайни материални активи се отчитат и признават активите на дружеството, които имат натурално-веществена форма, ще се използват в дейността за повече от една отчетна година и когато са с цена на придобиване не по-малко от 500.00 лв., както и да отговаря на критериите за такъв.

2. Първоначална оценка на ДМА - първоначалната оценка на актива е цената на придобиване, която включва покупната цена и преките разходи. Преки са разходите за първоначална доставка, обработка, монтаж, хонорари, свързани с монтажа, непризнат данъчен кредит за актива или преките разходи. Разходите за обучение на персонала, както и административните разходи не се включват в цената на придобиване. ДА се отчитат по оценка от съда и всички преки разходи, описани по-горе, когато са получени в резултат на апортна вноска по реда на Търговския закон, както и от оценка от лицензирани оценители.

3. Последващи разходи /разходи за ремонт/

С последващите разходи, свързани с отделен материален дълготраен актив, когато е вероятно предприятието да има икономическа изгода над тази от първоначално оценената стандартна ефективност на съществуващия актив не се увеличава стойността на съществуващия актив, а се завежда отделен актив с наименование, от което се разбира за "подобрение" на съществуващ актив. Всички други последвали разходи се признават за разход в периода, през който са направени. Известно е, че след придобиването на дълготрайните материални активи се правят още много разходи, свързани с тях. Това могат да бъдат както разходи за текущи ремонти и поддръжката им, така и за подобрения и модернизации.

Общото правило е, че разходите за поддръжка и ремонт на ДМА, извършени с цел да се възстанови или да се поддържа първоначално установеното ниво на ефективност на даден ДМА се отчитат като текущи разходи, а разходите водещи до подобряване на бъдещите икономически изгоди, се отчитат като отделен актив към съществуващия.

4. Отчитане на ДМА след първоначално признаване.

За оценка на дълготрайните материални активи след първоначалното признаване се използва препоръчителният подход – отчитане по цена на придобиване, намалена с начислената амортизация и натрупаната загуба от обезценка. Оценката да се извършва от инвентаризационна комисия, а на земята, трайните насаждения, трайно прикрепените към нея активи и сградите от лицензиран оценител.

Когато дълготраен материален актив бъде изваден временно (минимум 1 година) от употреба, на същият не му се начислява амортизация, т.е. да се консервира.

5. Определяне срока на годност на ДМА

При определяне срока на годност дружеството се съобразява с предполагаемото физическо износване и морално изхабяване, както и с натоварването, на което ще бъде подложен актива. Освен това се съобразява да не бъде срока по-малък от данъчно признатия. Общо правило е данъчно признатите срокове да са равни на счетоводните.

Когато сгради са предназначени за отдаване под наем, се третираят счетоводно като инвестиционни имоти.

Когато от актива не се очакват никакви икономически изгоди, той следва да бъде отписан. Тази преценка се дава от комисия от специалисти, назначена със заповед с цел да изготви анализ за състоянието на съществуващите активи и тяхната ефективност

6. Методи на амортизация

Амортизационната политика на предприятието е "линейният метод" на амортизация за всички амортизируеми активи в дружеството. Той се основава на равномерното намаляване на отчетната стойност на съответния актив през периода на използването му. Разходите за амортизация са постоянни и не се променят.

Амортизации не се начисляват за консервираните ДМА, които са извадени от употреба за повече от 1 година, ако има такива, след което се очаква те отново да се въведат в употреба. Консервирането на активите се извършва от комисия, определена от ръководителя.

Начисляването на амортизацията започва от месеца, следващ месеца, в който амортизируемият актив е придобит или въведен в употреба.

Начисляването на амортизацията се преустановява от месеца, следващ месеца, в който амортизируемият актив е изведен от употреба, независимо от причините за това.

Начислената амортизация се отчита като разход и като коректив за срока на ползване на амортизируемия актив.

При извеждане на амортизируем актив от употреба (без консервиране) отчетената амортизация се отразява счетоводно в намаление на отчетната стойност на актива.

7. Отписване на дълготрайни материални активи

Дълготраен материален актив се отписва от баланса при продажба или когато активът окончателно бъде изведен от употреба и след отписването му не се очакват никакви други икономически изгоди.

Печалбите или загубите от отписването на дълготраен материален актив се отчитат, както следва, при:

а) продажба-разликата между нетния приход от продажбата и балансовата стойност се отчита като печалба или загуба.

- б) замяна с други активи-не се отчита печалба или загуба.
- в) трансформиране в стока с цел последваща продажба-по балансова стойност.
- г) трансформиране в инвестиция-разликата между справедливата стойност на инвестицията и балансовата стойност на актива се отчита като разсрочен финансов приход или разход за срока на инвестицията, но не повече от 5 години.

Не е налице отписване на дълготрайни материални активи, когато се извеждат временно от употреба-за ремонтване, за подобрения, за консервиране и т.н. Разходите за консервиране (извеждане от употреба за определен период и последващо въвеждане в употреба) се отчитат като текущи разходи за периода, през който са възникнали.

8. Инвентаризация на ДМА

Инвентаризация на дълготрайните материални и нематериални активи се извършва на две години в края на отчетния период, при смяна на материалноотговорните лица или по нареждане на управителя

Счетоводството осигурява информация за историческата (доставната) цена на всички активи, както и последващите оценки.

II. Материални запаси

1. Материалните запаси се записват в баланса на дружеството по историческа (доставна) цена, в която се включват освен цената на закупуване (себестойност) и всички преки разходи, извършени за привеждането им във вид, изпълняващ предназначението им.

2. Използваният метод на потребление на стоково-материалните запаси е средно-претеглена стойност по препоръчителния подход. Тя се определя от началната наличност в стойност плюс дебитния оборот в стойност делени на количествата, носители на тези стойности. Това изчисление се извършва от счетоводната програма при всяко заприхождаване и изписване на материален запас, както и към последно число на всеки текущ месец.

3. Себестойността на готовата продукция се определя от стойността на употребените материали, разходите за преработка и другите разходи, свързани с производството на съответния вид готова продукция, наречена "поръчка".

В себестойността на произведената продукция не се включват административните, финансовите, извънредните разходи и разходите по продажбите. Тези разходи се отчитат като текущи в периода, в който са направени. Себестойността на предоставените услуги се определя от разходите за труд и осигуровки на персонала, зает в предоставянето на услугата, и съответната част от общопроизводствени разходи, както и от преки конкретни за услугата разходи като напр. разхода на гориво и амортизацията на автомобила, ако се извършва транспортна услуга. В себестойността на предоставените услуги не се включват трудът и другите разходи, свързани с продажбите и с общия административен персонал, финансовите и извънредните разходи. Тези разходи се отчитат като текущи в периода, в който са направени.

4. База за разпределение на общопроизводствените разходи към себестойността на продукцията е обема произведена продукция през съответния отчетен период. Продукцията произвеждана през текущия месец се отчита по фактическа себестойност, като